

ски, и отиваше съ голѣмъ бѣрзинъ въ Дамаскъ, за да доведе свѣрзани оттамъ Христіаны-те въ Йерусалимъ, въ пътъ-атъ мѣ говори Богъ, за това къто доиде въ Дамаскъ, кврстиса отъ Аナンіа, единъ отъ ученици-те Іисусовы, и отъ тогова стана теплѣйшій Апостолъ на Христъ. И къто доде въ Йерусалимъ намѣриса съ Петра, видя и Іакова, брата Божія, и никого другого отъ Апостоли-те, защото бѣха отишле на проповѣдь.

Кога-то са бѣха распредели ученици-те отъ гоненіе-то на Іудеи те, Марія Магдалина доде въ Римъ при самодержец-атъ Тіверіа, и мѣ приказа за неправеднѣ-тѣ смърть Іисусовѣ; и Тіверій къто са увѣри на истина-та, доведе въ Римъ Пілатъ и Архіепреи-те, и ги уби. Послѣ издали повеленіе застрашавающи смърть оногока, кой-то бы гонилъ Христіаны-те, и така пристана гоненіе-то Іудейско, и церкви-те въ сичкѣ-тѣ Іудеї, Галілеї и Самареї имаха миръ, и умножавахася всегда вѣрѹши-те въ Христъ.

Глава 2.

Зарать гдѣ проповѣда сѣкой отъ Апостоли-те.

Петаръ проповѣда въ различни мѣста, и состави тамъ церкви. Проповѣда въ Понти, въ Галатиѣ, въ Кападокії, въ Віданії, въ Касарії, гдѣто кврсти сотник-атъ Корниліа съ сичко-то мѣ домородіе, за кое-то са сѫди и въ Йерусалимъ, че кръстилъ необрѣзаны: но той са отговори и оправда. Въ Антиохії стана єпископъ, въ тамъ составленъ-